

چکیده:

تحقیق به برای بررسی تاثیر سطوح مختلف عصاره گیاه گشنیز بر عملکرد، تفکیک لاشه، فراسنجه‌های خونی، سیستم ایمنی و میکروفلور روده جوجه های گوشتی انجام شد. این پژوهش در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۴ سطح عصاره گشنیز (صفر، ۱۵۰، ۳۰۰، ۴۵۰ ppm)، ۵ تکرار (هر تکرار ۱۰ قطعه) با استفاده از ۲۰۰ جوجه گوشتی سویه تجاری راس ۳۰۸ یکروزه در پن‌هایی به ابعاد (۱ × ۱ مترمربع) انجام گرفت. نتایج نشان داد که عصاره گشنیز بر صفات عملکردی، صفت خونی و فلور میکروبی تاثیر گذار بوده و بر سیستم ایمنی و خصوصیات لاشه تاثیر چندانی نداشته است. به نظر می‌رسد که عصاره گشنیز دارای خواص چند گانه مفیدی برای استفاده در طیور می‌باشد. استفاده از عصاره گشنیز در جیره‌های جوجه های گوشتی در بهبود ضریب تبدیل و افزایش صفات مفید خون و کاهش صفات مضر خون تاثیرات خوبی داشته است. همچنین عصاره گشنیز توانسته فلور میکروبی روده را در راستای بهبود و عملکرد بهتر ارتقا دهد بطوریکه باکتریهای مضر را کاهش داده و به تبع آن راندمان استفاده از مواد خوراکی را افزایش داده است. به نظر می‌رسد می‌توان سطوح ۱۵۰ را در عملکرد برای استفاده به-عنوان بهترین سطوح با در نظر گرفتن تاثیرات مثبت بیشتر به عنوان سطوح مناسب برای استفاده توصیه نمود.

واژه‌های کلیدی: گشنیز، میکروفلور، جوجه های گوشتی، پارامترهای خونی